

Dosarul nr. 1-32/2025
1-25033624-38-1-14032025

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

12 septembrie 2025
Judecătoria Orhei, sediul Rezina

or.Rezina

în componența:

Președintelui ședinței,
judecătorul
Grefieri

Eugeniu Russ
Natalia Catarău, Corina Cebotari

cu participarea:

Procurorului
Apărătorului
Inculpatului

Ion Bernaz
Ion Șova
Mihail Petrovski

examinând în ședința de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Petrovski Mihail Feodor, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în s. Mateuți, r-nul Rezina, cetățean al Republicii Moldova, supus serviciului militar, studii medii, căsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, anterior judecat, antecedente penale stinse, în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 326 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală, fiind respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 14 martie 2025 – 12 septembrie 2025.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul ***Petrovski Mihail Feodor***, la 7 februarie 2024, aflându-se în *****, r-1 Rezina, acționând cu intenție directă, deci dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scopul pretinderii și primirii unor foloase ce nu i se cuvin, susținând că are influență asupra ofițerului superior de sector al Sectorului de poliție nr.1 al Inspectoratului de poliție Rezina, Burian Iurie, și că ar putea să-l determine pe acesta să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, și anume să emită o decizie favorabilă pe marginea unei plîngerii depuse de către Donțu Renata împotriva concubinului său, Gubenco Vladimir, ce viza acțiuni pretins ilegale, manifestate prin violență în familie, a pretins de la Gubenco Vladimir mijloace bănești ce nu i se cuvin, în sumă de 40 000 lei.

Ulterior, tot la 7 februarie 2024, Petrovski Mihail, în continuarea aceluiași acțiuni infracționale, în vederea realizării scopului propus, aflându-se în *****, r-1 Rezina, a primit de la Gubenco Vladimir mijloace bănești, în sumă de 1010 euro, echivalentul a 19321 lei, conform ratelor oficiale de curs valutar la data respectivă.

1.2. Acțiunile lui ***Petrovski Mihail Feodor*** au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în temeiul art. 326 alin. (1) din Codul penal – „traficul de influență”, adică *pretinderea și primirea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o*

persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată, procurorul, inculpatul și apărătorul acestuia au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în ședință publică și în limba de stat, având în vedere că Petrovski Mihail nu recunoaște vina în faptele invocate în rechizitoriu și încadrarea juridică adusă, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, cu participarea inculpatului, în limba română și în ședință de publică.

Poziția inculpatului în ședință de judecată.

3.1. Inculpatul Petrovski Mihail, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că la 17.11.2023 s-a apropiat la domnul Ghenadie Cazac cu un prieten, a cerut o cană ca să bea apă, el a spus că în gura beciului este cana și s-a apropiat de el și la întrebare cum a făcut lucrări la beci, la ce a primit un răspuns că a făcut cu fratele său, Gubenco Vladimir. El l-a întrebat pe Ghenadie Cazac dacă cunoaște că fratele lui Gubenco Vladimir îi este dator cu bani, după care a plecat acasă. La data de 07 februarie 2024 stând de vorbă cu prietenii în deal la magazin, s-a apropiat de el domnul Rustam, familia acestuia nu o cunoaște, care l-a întrebat dacă nu are numărul lui Cazac Ghenadie. La ce el l-a întrebat de ce îi trebuie, la ce a primit un răspuns că îl caută poliția pe Vladimir, fratele lui Ghenadie. Atunci i-a dat numărul, l-au sunat pe Ghenadie și l-au căutat pe Vladimir, l-au găsit în pădure, care era cu Ghenadie și tatăl său. După care ei au venit la primărie, în vremea aceea domnul Ghenadie l-a sunat, ca să se ducă la primărie că este fratele lui acolo. Ajungând la primărie unde nu era energie electrică, iar inspectorul de poliție i-a spus lui Gubenco Vladimir ca să vină a doua zi să fie audiat. Ghenadie s-a dus înainte și îi aștepta în marginea pădurii. În vremea aceea Ghenadie a început a striga la fratele său cu cuvinte urâte în legătură cu concubina sa Renata, pentru ca să nu aibă legături cu ea, că o să-l pună la închisoare. Concretizează că în timpul când au ieșit de la primărie, i-a solicitat lui Gubenco Vladimir să-i întoarcă datoria sa, la ce ultimul i-a spus că se vor duce la fratele lui și poate vor lua de la el, că are niște bani la mama sa. Deja în marginea pădurii, au început problemele între frați. Fratele cel mai mic, a luat 1050 Euro care trebuia să-i dea lui. Ghenadie Cazac a zis să se ducă la mama sa să i-a banii și să îi dea lui (Petrovski Mihail). Menționează că, s-au dus cu Vladimir și au luat banii 1010 Euro, dintre care 3 bancnote era de 20. După care el l-a întrebat pe Vladimir unde să-l lase, la ce Vladimir i-a zis că la primărie. Astfel, l-a lăsat lângă casa de cultură, a rămas cu băieții pe scaun, iar el s-a dus acasă. La urmărirea penală la CNA, domnul Ghenadie a dat alte declarații, la instanță a spus altele și anume Ghenadie a declarat că a dus banii mamei, că el știa că fratele lui are datorii. El l-a întrebat de unde știe Ghenadie că Vladimir are datorii, la ce a primit un răspuns că e treaba lui. Menționează că, Gubenco Vladimir îi era dator cu 1050 Euro. Această datorie s-a format de încă din anul 2019 când i-a reparat automobilul lui Vladimir, după care ultimul a mai împrumutat bani. A mai indicat că, în prima jumătate a anului 2024 pe Buruian Iurie l-a sunat numai odată, de pe numărul său *****. Nu este de acord cu faptul constatat la urmărirea penală că l-ar fi sunat pe Burian Iurie de 48 de ori. Vre-o două – trei ori poate l-a sunat. El era inspector de sector și odată trebuia să dea declarații. Domnul Cazac Ghenadie l-a sunat de vre-o două - trei ori, a vorbit cu el. Nu are nici o recipisă care ar confirma faptul că, Gubenco Vladimir îi este dator deoarece că i-a împrumutat bani ca la un prieten. La acțiunea de urmărire penală, la confruntare, nu cunoaște de ce Gubenco Vladimir a declarat că

bani nu erau cu titlu de împrumut. Nu are nici o explicație de ce în acea perioadă Gubenco Vladimir era investigat pe acțiuni de violență în familie.

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzarea de stat a solicitat recunoașterea culpabilă a inculpatului Petrovski Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal, argumentând prin următoarele declarații ale martorilor și alte mijloace de probă, inclusiv materiale, care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată:

Declarațiile martorilor.

4.1. Ca urmare a faptului că martorul Gubenco Vladimir nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța a fost în imposibilitate de a-l audia, motiv din care prin prisma prevederilor art. 371 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, a dispus citirea declarațiilor acestuia depuse în calitate de martor la faza de urmărire penală, fiind întrunite condițiile pentru admiterea demersului acuzării de stat în acest sens, având în vedere audierea acestuia în cadrul confruntării cu inculpatul la faza urmăririi penale și demonstrarea faptului părăsirii teritoriului țării pe o perioadă nedeterminată de către martor.

4.2. Astfel, fiind date citirii declarațiile martorului **Gubenco Vladimir** oferite în faza urmăririi penale la 18 aprilie 2024 și din 27 mai 2024, acesta a indicat că domiciliază în *****, r-1 Rezina. Aproximativ 3 ani, a trăit în concubinaj cu Donțu Renata. La 2 februarie 2024 între el și concubina sa a avut loc un conflict, în cadrul căruia și-au aplicat reciproc lovituri. În următoarea zi ea a plecat de acasă la mama ei, și din câte cunoaște, la moment se află în Polonia. Menționează că nici unul din ei nu a solicitat poliția la fața locului în urma conflictului. Peste câteva zile, dacă nu greșeste, la 7 februarie 2024, la amiază, fiind în pădure la tăiat lemne, a fost anunțat de către fratele său, Cazac Ghenadie, că îl caută consăteanul său Petrovski Mihail. A cerut de la el numărul de telefon al lui Petrovski Mihail, și l-a telefonat personal. L-a întrebat ce s-a întâmplat, la ce Petrovski Mihail i-a zis că îl caută poliția și este necesar să vină la primărie. În decurs de aproximativ 20 min a mers și s-a întâlnit cu Petrovski Mihail lângă Primăria *****. Petrovski i-a spus că situația sa este foarte complicată, deoarece concubina sa, Donțu Renata, a scris plîngere în privința sa precum că a bătut-o și a violat-o, fapt ce nu corespunde realității și dacă vrea să poată merge înapoi peste hotare, trebuie cumva să soluționeze problema. Petrovski l-a asigurat că va discuta cu ofițerul de sector Burian Iurie, pe care îl cunoaște bine și îl va ajuta. Împreună au mers în biroul lui Burian Iurie din primărie și Petrovski Mihail, în prezența sa, i-a zis polițistului că nu este băiat rău și dacă e posibil să-l ajute cumva ca să poată pleca peste hotare. Burian Iurie a confirmat că el are la examinare plîngerea concubinei sale și că așteaptă raportul de constatare medico-legală, după care, posibil va fi pornită o cauză penală, care prevede pușcărie. Ulterior, împreună cu Petrovski Mihail au ieșit din biroul lui Burian Iurie în fața primăriei, și Petrovski Mihail l-a întrebat dacă are bani. I-a răspuns că bani nu are și Petrovski Mihail i-a propus să meargă la fratele său Cazac Ghenadie, care se afla în pădure, pentru a împrumuta bani de la el. S-au deplasat cu automobilul lui la pădure și s-au întâlnit cu fratele Ghenadie. Petrovski i-a explicat și fratelui că situația sa e gravă și că trebuie de făcut ceva, asigurându-i că el poate vorbi cu ofițerul de sector Burian Iurie, dar trebuie o sumă de bani. Fratele l-a întrebat cam de ce sumă e nevoie, iar Petrovski i-a răspuns imediat, că e nevoie de 40000 lei. Fratele i-a spus că nu are așa sumă de bani și că dispune doar de o mie de euro. Mihail a fost de acord, și împreună cu el s-au deplasat la domiciliul său, unde locuiește cu mama. Petrovski Mihail l-a așteptat în drum, iar el a intrat și mama i-a dat 1010 euro, care aparțineau fratelui Ghenadie. Menționează că fratele o sunase pe mama și îi explicase deja toate

circumstanțele. A luat banii și i-a spus mamei că-l așteaptă Petrovski Mihail în drum. A urcat în automobilul lui Petrovski Mihail, i-a transmis suma de 1010 euro și a concretizat suma. Petrovski i-a zis că totu-i bine și că va face așa ca să scape cu o amendă mică și a pus banii în buzunar, după care, împreună s-au deplasat la primărie. El a rămas afară, iar Petrovski Mihail a intrat în biroul ofițerului de sector, unde a stat aproximativ 35-40 min, apoi a revenit, l-a chemat în automobil și i-a spus că el a vorbit cu ofițerul de sector, Burian Iurie, și dacă va fi chemat la audieri, să recunoască că între el și concubina sa a avut loc un conflict, dar nu a lovit-o. Menționează că Petrovski Mihail nu i-a spus dacă a transmis banii sau nu ofițerului de sector. Acesta i-a spus repetat să nu spună nimănui nimic despre bani. După aceasta, a plecat în pădure la fratele său, iar Petrovski Mihail a rămas să discute cu Burian Iurie, care ieșise în fața primăriei. Înainte de a pleca, polițistul i-a zis să se prezinte peste aproximativ 3 zile, pentru a fi audiat. În continuare, s-a prezentat la data și ora indicată în biroul lui Burian Iurie și acesta i-a adresat întrebări despre conflictul cu concubina. În birou mai erau doi polițiști în uniformă de serviciu. A fost de acord cu tot ce a scris Burian Iurie și s-a semnat, crezând că totul este bine și el îl va ajuta cum i-a promis Petrovski Mihail. Peste aproximativ o lună, a fost apelat de către o persoană de gen feminin, care s-a prezentat a fi ofițer de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Rezina și i-a zis să se prezinte împreună cu un avocat, pentru a fi audiat în calitate de bănuț în cadrul cauzei penale pornită pe violență în familie. El a sunat pe fratele său și i-a spus că este pornit dosar penal, iar fratele l-a sunat pe Petrovski Mihail și l-a întrebat ce s-a întâmplat, de ce este chemat la poliție. Acesta i-a spus că nu-i nimic strașnic și că acela e alt dosar. Fratele i-a spus atunci lui Petrovski Mihail să întoarcă banii dacă nu a soluționat problema că va depune plângere în privința sa. Petrovski Mihail a zis că el banii i-a transmis lui Burian Iurie și el nu are nici o atribuție, a pus receptorul și nu a mai răspuns la apelurile fratelui. A doua zi, l-a întâlnit întâmplător pe Petrovski Mihail în or. Rezina, și acesta i-a zis să nu-și facă griji, căci el merge să discute cu Burian Iurie, și a plecat. Peste aproximativ 20 min a revenit și i-a propus să o sune pe Donțu Renata, s-o convingă să-și retragă plângerea. Petrovski Mihail părea foarte stresat. A discutat cu Donțu Renata, dar aceasta nu a fost de acord să-și retragă plângerea. Ulterior, a aflat de la Renata că Petrovski Mihail a fost la ea acasă, ea fiind indignată de acest fapt. Ce au discutat nu cunoaște, dar pînă în prezent Petrovski Mihail evită întâlnirile și discuțiile cu dînsul și cu fratele său. A fost deja audiat în calitate de bănuț și învinuit în cadrul cauzei penale. Menționează că la sfârșitul lunii martie 2024 a mers la consăteanul său, care este șef- adjunct al IP Rezina și i-a povestit toată situația sa, și acesta l-a îndrumat unde să meargă să se adreseze cu plângere (vol.I, f.d.39-41, 42-44).

4.3. Martorul *Cazac Ghenadie*, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a declarat că susține declarațiile depuse la urmărirea penală și că, pe Petrovski Mihail îl cunoaște deoarece sunt cumătri și sunt în relații bune. Gubenco Vladimir îi este frate și la fel sunt în relații bune. La data de 07.02.2024 a fost telefonat de Mihail Petrovski de vreo 6-7 ori, care i-a spus că fratele său are probele mari la poliție și anume că s-a bătut cu Donțu Renata. Atunci el i-a zis că s-a saturat de probleme lui. Apoi iarăși l-a sunat Petrovski Mihail și i-a zis ca să nu steie închis și trebuie bani în jur de 2000 de euro, la ce el i-a zis că așa bani nu are și să stea închis dacă a făcut careva probleme. Apoi iarăși l-a sunat Petrovski pe el și a atunci i-a stat milă de fratele său, a luat 1010 euro și s-a dus la mama sa ca să-l caute pe fratele Gubenco Vladimir, la ce mama sa i-a spus că el cu tatăl au plecat la lucru la pădure. El s-a dus la pădure și l-a găsit pe fratele său, l-a întrebat pe ultimul ce probleme are și că va fi închis. Totatunci i-a zis ca să se ducă la Petrovski Mihail ca să se lămurească cu probleme pe care le are, deoarece ultimul îl va ajuta.

Fratele sa dus și s-a întâlnit cu Mihail, iar el a rămas în pădure. Nu cunoaște ce au vorbit, după care ei l-au chemat la marginea pădurii. Petrovski Mihail i-a spus că trebuie să se lămuriască până la ora 16:00. El a sunat-o pe mama sa din pădure și i-a zis că va veni fratele cu Petrovski Mihail și să-i dea cei 1010 de euro, după care fratele și Petrovski Mihail au plecat. Ulterior mama sa i-a comunicat că i-a dat fratelui suma de 1010 de euro. Erau trei bancnote de 20 de euro, de 100 de euro, de 50 euro. Ei au plecat cu mașina lui Petrovski Mihail în sat, dar el a rămas la pădure. Fratele său i-a dat în mașină banii lui Petrovski, iar despre acest fapt cunoaște din spusele fratelui său. Peste o lună jumătate a fost sunat de fratele său și i-a zis că are probleme cu procuratura și poliția. Atunci el la sunat pe Petrovski Mihail și i-a spus ca să-i întoarcă banii înapoi, însă el nu a dorit să-i întoarcă banii. Fratele său a fost judecat și i s-a aplicat sancțiune cu ore de muncă neremunerată în folosul comunității pe cazul că s-a bătut cu concubina sa Donțu Renata. Tot din spusele fratelui cunoaște că, Vladimir împreună cu Mihail s-a dus la primărie în sat ca să dea banii. Trebuia să-i dea banii în acea zi până la ora 16:00, în caz contrar va veni oamenii mascați. La primărie nu cunoaște dacă era și șeful de post. Fratele său i-a zis că era și polițistul la primărie, dar cine anume el nu cunoaște. Ulterior Mihail îi spunea că fratele său îi era dator cu bani, însă el nu a înțeles care împrumuturi au fost luate de către fratele său deoarece el știe că Vladimir nu a împrumutat niciodată bani. A menționat că, el nu a văzut cum banii au fost trasmiși lui Mihail Petrovski. Cunoaște că, Petrovski Mihail are legături cu poliția și va hotărî problema ca fratele său să nu fie închis. Petrovski Mihail îi spunea că fratelui său îi va da ani grei de pușcărie. Anterior fratele său a mai avut cazuri cu bătăi cu concubina sa și a fost sancționat.

4.4. Martorul *Gubenco Feodora*, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a declarat că susține declarațiile depuse la urmărirea penală și că, îl cunoaște pe Petrovski Mihail deoarece este locuitor din satul Mateuți, r-nul. Rezina, iar Gubenco Vladimir este fiul său mai mic. Fiul cel mic Vladimir face deseori probleme cu concubina Renata Donțu, au careva conflicte. Fiul mai mare a sunat-o precum că fratele are probleme și că el este în pădure. Apoi iarăși a telefonat-o și îi zicea că va face ani grei de pușcărie. Mihail Petrovski i-a spus să-i deie suma de 2000 de euro ca să-l scoată din probleme, dar de unde știe Petrovski de probleme lor în familie. Ghenadie îi zicea că are niște bani strânși și îi i-a adus ei suma de 1010 de euro. Ea stătea cu frică, Ghenadii s-a dus în pădure și i-a zis că fratele cu Petrovski îi va aduce banii. Dîșii au venit acasă la ea și au luat banii. Peste vreo cîteva săptămîni fiul mai mic a avut chemare la procuratură. Ea la întrebat pe Ghenadii ce s-a întîmplat cu fiul cel mic, dar el spunea că se va rezolva probleme. Ea nu mai ține minte ce au discutat pe telefon. Mihail a venit la ea și îi spunea că ce face Vladimir. Ea a vrut să fie bine cu fiul cel mic. Mihail a zis că a dat banii la băieți. Vladimir trebuia să se ducă peste hotare. Mihail a zis că nu a pus în buzunar și a dat banii la băieți. Erau bancnote de 100, 50 și de 20 de euro.

4.5. Mijloacele de probă cercetate și examinate în ședință de judecată:

-procesul-verbal de confruntare din 19 septembrie 2024, prin care s-a consemnat acțiunea procesuală de confruntare între martorul Gubenco Vladimir și învinuitul Petrovski Mihail. Scopul efectuării acțiunii procesuale a fost înlăturarea divergențelor apărute în declarațiile participanților, în special cu privire la destinația mijloacelor bănești, în sumă de 1010 euro, primite de Petrovski Mihail, la 7 februarie 2024. În urma efectuării confruntării, participanții la acțiunea procesuală și-au menținut declarațiile date anterior în cadrul urmăririi penale. Așadar, pe de o parte, învinuitul Petrovski Mihail a susținut în continuare că suma de 1010 euro reprezenta o datorie pe care Gubenco Vladimir o avea față de el, în timp ce martorul Gubenco

Vladimir a susținut că suma dată nicidecum nu reprezenta o datorie, ci era destinată pentru a fi adoptată o decizie favorabilă lui, pe marginea plîngerii depuse de concubina Donțu Renata, în privința sa (vol.I, f.d.74-81);

- *procesul-verbal de confruntare din 10 decembrie 2024*, prin care s-a consemnat acțiunea procesuală de confruntare între martorul Cazac Ghenadie și învinuitul Petrovski Mihail. Scopul efectuării acțiunii procesuale a fost înlăturarea divergențelor apărute în declarațiile participanților, în special cu privire la destinația mijloacelor bănești, în sumă de 1010 euro, primite de Petrovski Mihail, la 7 februarie 2024. În urma efectuării confruntării, participanții la acțiunea procesuală și-au menținut declarațiile date anterior în cadrul urmăririi penale. Așadar, pe de o parte, învinuitul Petrovski Mihail a susținut în continuare că suma de 1010 euro reprezenta o datorie pe care Gubenco Vladimir o avea față de el, în timp ce martorul Cazac Ghenadie a susținut că suma dată nicidecum nu reprezenta o datorie, ci era destinată pentru a fi adoptată o decizie favorabilă lui Gubenco Vladimir, pe marginea plîngerii depuse de concubina Donțu Renata, în privința fratelui său, Gubenco Vladimir (vol.I, f.d.82-85);

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17 septembrie 2024*, prin care s-a consemnat cercetarea cauzei penale nr.2024280036 (1-96/2024 - nr. de înregistrare în instanța de judecată), privind învinuirea lui Gubenco Vladimir în săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(1) lit.a) din Codul penal. La procesul-verbal de cercetare, au fost anexate acte în copii autentificate din cauza penală menționată, pe 54 file (vol.I, f.d.71-73);

- *procesul-verbal de cercetare din 19 septembrie 2024*, prin care s-a consemnat cercetarea actelor ridicate din cauza penală nr.2024280036 (1-96/2024 - nr. de înregistrare în instanța de judecată), privind învinuirea lui Gubenco Vladimir în săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(1) lit.a) din Codul penal. Prin ordonanța din 20 septembrie 2024, actele în copii autentificate din cauza penală menționată, pe 54 file, au fost recunoscute drept mijloace materiale de probă (document) și anexate la prezenta cauză (vol.I, f.d.129);

- *procesul-verbal privind consemnarea rezultatelor măsurii speciale de investigații - Interceptarea și înregistrarea comunicărilor și/sau a imaginilor din 10 septembrie 2024* (anexă: stenograma discuțiilor, pe 6 file; un suport electronic ce conține înregistrări audio/video). Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 6 iunie 2024, a fost autorizată efectuarea, pe un termen de 30 zile (cu prelungirea în două rînduri), a măsurii speciale de investigații menționate supra, și anume: interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor, între martorul Cazac Ghenadie și Petrovski Mihail, precum și cu alte persoane ce pot interveni în orice mod la favorizarea sau tăinuirea infracțiunii investigate, fie primesc sau transmit informații relevante și importante pentru cauza penală. Înregistrările audio/video rezultate din măsura specială de investigații relevante cazului, au fost transcrise pe un suport electronic cu numărul de inventar DIA 3188(248), anexat la materialele cauzei penale, prin ordonanța 13 septembrie 2024, acestea fiind apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală (vol.I, f.d.200-207, 208-213);

- *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații — colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice din 26 iunie 2024* (anexă un suport digital cu numărul 046/2024-OM/ML/TL). Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 28 mai 2024, a fost autorizată efectuarea măsurii speciale de investigații menționate supra, și anume: colectarea de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA „Orange”, SA „Moldcell” și SA „Moldtelecom”(Unite), a informației cu privire la apelurile de intrare/ieșire, efectuate de pe dispozitivul mobil al utilizatorului cu numărul cartelei Sim *****, utilizat de Petrovski Mihail, începînd cu 1 ianuarie 2024, pînă la momentul executării mandatului de autorizare. Potrivit procesului-verbal, în perioada 1 ianuarie 2024 - 16 iunie

2024, au fost înregistrate 48 apeluri telefonice între nr.*****, utilizat de Petrovski Mihail și nr.*****, utilizat de Burian Iurie. În perioada autorizată, au fost înregistrate convorbiri între nr.*****, utilizat de Petrovski Mihail și nr.0612 19835, utilizat de Gubenco Vladimir, după cum urmează: la 21 martie 2024, la 22 martie 2024, la 24 martie 2024 și la 28 martie 2024. Tot în perioada 1 ianuarie 2024 - 16 iunie 2024, au fost înregistrate 45 apeluri telefonice între nr.*****, utilizat de Petrovski Mihail și nr.060312571, utilizat de Cazac Ghenadie (vol.I, f.d.141-144, 147);

- procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații - colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice din 26 iunie 2024 (anexă un suport digital cu numărul 045/2024-OM/ML/TL). Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 28 mai 2024, a fost autorizată efectuarea măsurii speciale de investigații menționate supra, și anume: colectarea de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA „Orange”, SA „Moldcell” și SA „Moldtelecom”(Unite), a informației cu privire la apelurile de intrare/ieșire, efectuate de pe dispozitivul mobil al utilizatorului cu numărul cartei Sim *****, utilizat de Gubenco Vladimir, începând cu 1 ianuarie 2024, până la momentul executării mandatului de autorizare. Potrivit procesului-verbal, în perioada 1 ianuarie 2024 - 16 iunie 2024, au fost înregistrate apeluri telefonice între nr.*****, utilizat de Gubenco Vladimir și nr.0605205.30, utilizat de Burian Iurie, după cum urmează: la 16 ianuarie 2024, la 19 ianuarie 2024, la 7 februarie 2024, la 4 martie 2024 și la 28 martie 2024. Tot în perioada autorizată, au fost înregistrate convorbiri între nr.*****, utilizat de Gubenco Vladimir și nr.*****, utilizat de Petrovski Mihail, după cum urmează: la 21 martie 2024, la 22 martie 2024, la 24 martie 2024 și la 28 martie 2024 (vol.I, f.d.160-162, 165).

- procesul-verbal privind consemnarea rezultatelor măsurii speciale de investigații Interceptarea și înregistrarea comunicărilor și/sau a imaginilor din 10 septembrie 2024 (anexă: stenograma discuțiilor, pe 13 file; un suport electronic ce conține înregistrări audio/video). Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 6 iunie 2024, a fost autorizată efectuarea, pe un termen de 30 zile (cu prelungirea în două rînduri), a măsurii speciale de investigații menționate supra, și anume: interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice efectuate de la dispozitivul mobil cu numărul cartei Sim: *****, utilizat de către Petrovski Mihail. Înregistrările audio rezultate din măsura specială de investigații relevante cazului, au fost transcrise pe un suport electronic cu numărul de inventar DIA 2341/24 (anexat la materialele cauzei penale), prin ordonanța 13 septembrie 2024, acestea fiind apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală (vol.II, f.d.31-46, 47-52);

4.6. Mijloace materiale de probă:

- - copii autentificate ridicate din cauza penală nr.2024280036 (1-96/2024 - nr. de înregistrare în instanța de judecată), privind învinuirea lui Gubenco Vladimir în săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(1) lit.a) din Codul penal, pe 54 file (vol.II, fd.74-127).

În ședință de judecată, de către partea apărării, suplimentar probelor prezentate de partea acuzării, au mai fost administrate următoarele mijloace de probă:

Declarațiile martorilor:

4.7. Martorul Burian Iurie, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată, la întrebările apărătorului a declarat că pe Gubenco Vladimir îl cunoaște deoarece a deservit localitatea satului Mateuți r-nul. Rezina în calitate de ofițer superior de sector, la fel și pe Petrovski Mihail îl cunoaște, este locuitor al satului Mateuți. Cu Petrovski Mihail nu este rudă

sau prieteni, dar s-au văzut de mai multe ori în localitatea deservită, dar și la IP Rezina, motivul era că de mai multe ori a efectuat apeluri la serviciul 112. El este în relații ostile cu un vecin de a lui Mîrzenco Mihail. Îl cunoaște că a fost mai multe solicitări. Doar în urma examinării plângerilor depuse de domnul Petrovski asupra lui Mîrzenco Mihail, doar pe acest subiect s-au întâlnit de mai multe ori, au fost mai multe materiale. Cu Gubenco Vladimir se cunoaște deoarece a avut materiale spre examinare în care a fost implicat în calitate de contravenient. A menționat că el ca ofițer de sector pune numărul de contact și poza pe panoul informativ ca să îi poată contacta oamenii din localitate. Petrovski Mihail l-a telefonat și a spus că Mîrzenco Mihail a comis ilegalități și au fost înregistrate materiale, doar oficial s-a adresat la mine, or el potrivit fișei de post a înregistrat fișele respective. Gubenco Vladimir nu s-a adresat la el. Petrovski Mihail nu i-a propus niciodată mijloace financiare. A menționat că, nu-și amintește data exactă, dar aflând-se în biroul de serviciu în incinta primăriei Mateuți, s-a prezentat Gubenco Vladimir împreună cu fratele lui, dar s-a prezentat la solicitarea sa, dar să fie Gubenco și Petrovski în comun, nu a fost așa ceva. La întrebările procurorului a declarat că, deținând funcția de sectorist în localitatea satului Mateuți, r-nul. Rezina, s-a apropiat de el, cet. Donțu Renata care a depus o plângere prealabilă menționând fapta precum că a fost agresată fizic de către concubinul Gubenco Vladimir. Ulterior, după plângerea depusă de Donțu Renata, a fost obligat ca dumneaei să înmâneze o ordonanță pentru efectuarea expertizei în vederea stabilirii leziunilor corporale de către medicul legist, totodată a fost audiată. A fost audiat și Gubenco Vladimir, iar materialul respectiv, peste o perioadă oarecare, a primit raportul de examinare medico- legală, în care s-a dovedit că presupusa victimă Donțu Renata, în urma agresărilor fizice de către concubinul Gubenco Vladimir a primit leziuni ușoare, dacă nu se greșește, automat a fost remis materialul respectiv la organul de urmărire penală. Nu-și amintește de careva tangențe ca cet. Petrovski Mihail să-i deie întrebări referitor la plângerea depusă de Donțu Renata, sau materialul lui Gubenco Vladimir, deoarece nu este în drept, conform fișei postului, să dea asemenea informații persoanelor care nu sunt implicate în proces și nu au careva grad de rudenie. A mai menționat că, în perioada anului 2024, a fost telefonat de mai multe ori de către Gubenco Vladimir, care după voce, fiind în stare de ebrietate alcoolică l-a rugat ca să facă o întâlnire, doar atât, el auzind că e în stare de ebrietate, și fiindcă era o zi de duminică, și era acasă cu familia, a ignorat apelul dat.

4.8. În continuare, în dezbateri judiciare, apărătorul Ion Șova, care acționează în interesele inculpatului Mihail Petrovski a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare din lipsa elementelor infracțiunii.

4.9. În mod similar, în ultimul cuvânt, inculpatul Mihail Petrovski a iterat faptul că nu este vinovat și respectiv nu își recunoaște vinovăția sa în comiterea faptei imputate, or acea sumă de bani erau cu titlul de datorie pe care Gubenco Vladimir urma să o restituie.

Cu privire la aprecierea probelor administrate și încadrarea juridică.

5.1 Potrivit Recomandării nr. (94) 12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*”, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

În alt context, în concordanță cu dispoziția art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu strictete dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar din conținutul alin. (2) al aceleiași norme din Codul de procedură penală, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare.

Subsecvent, conform dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanța de punere spre învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii *cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei*, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea n-a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, formelor de participare dacă infracțiunea a fost săvârșită de un grup de persoane, circumstanțele care agravează răspunderea, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal, care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

5.2 În continuare, instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului le-au fost adus la cunoștință atât *natura* și *cauza* acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuít, ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit, inclusiv cu respectarea competenței materiale a organului de urmărire penală.

În continuare, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161*).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

La fel, în conformitate cu art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83*), or atunci când Curtea

Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, §33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*, drepturi care au fost respectate atât la faza urmăririi penale, cât și în ședință de judecată, or partea apărării a avut suficiente garanții pentru a obiecta în privința probelor administrate, inclusiv să participe în cadrul confruntărilor la audierea martorilor acuzării Gubenco Vladimir, Cazac Ghenadie și Gubenco Eleonora.

Imposibilitatea prezenței martorului Gubenco Vladimir, de altfel a fost demonstrată de multiple ori de către partea acuzării, în pofida asigurării unui termen rezonabil diligent pentru asigurarea audierii lor în fața instanței, faptul dat fiind confirmat de fiecare dată prin informația expusă pe sistemul informațional automatizat „Acces-Web”, potrivit căreia, martorul se află peste hotarele țării, prin citațiile expediate, cât și prin notificarea acuzării de stat de către rudele apropiate ale martorilor despre faptul că nu se cunoaște data și ora aflării acestora în Republica Moldova.

Prin urmare, cercetând probele în instanța de judecată și verificând declarațiile martorilor audiați la faza urmăririi penale, inclusiv și în instanța de judecată, inclusiv în contradictoriu, instanța de judecată atestă stabilit faptul că într-adevăr, martorul Gubenco Vladimir a fost condamnat prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 10 iunie 2024, în baza art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal, pentru faptul că la data de 02.02.2024 a comis față de concubina Donțu Renata acțiuni violente manifestate prin aplicarea mai multor lovituri cu sania peste diferite părți ale corpului (vol.II, f.d.117-125).

Plîngerea depusă de Donțu Renata la data de 05.02.2024, pe acțiunile concubinelui Gubenco din 02.02.2024 au fost remise spre examinare ofițerului superior de sector nr.1 al IP Rezina – Iurie Burian, iar la data de 13.03.2024, ultimul a emis procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii

Respectiv, cele stabilite *supra* prin înscrisuri și înregistrări confirmă integral cele relatate de martorul Gubenco Vladimir cu referire la acest aspect, or, ultimul declară organului de urmărire penală faptul că a fost informat că ” ...la 2 februarie 2024 între el și concubina sa a avut loc un conflict, în cadrul căruia și-au aplicat reciproc lovituri... Peste câteva zile, dacă nu greșește, la 7 februarie 2024, la amiază, fiind în pădure la tăiat lemne, a fost anunțat de către fratele său, Cazac Ghenadie, că îl caută consăteanul său Petrovski Mihail. A cerut de la el numărul de telefon al lui Petrovski Mihail, și l-a telefonat personal. L-a întrebat ce s-a întâmplat, la ce Petrovski Mihail i-a zis că îl caută poliția și este necesar să vină la primărie. În decurs de aproximativ 20 min a mers și s-a întâlnit cu Petrovski Mihail lângă Primăria *****. Petrovski i-a spus că situația sa este foarte complicată, deoarece concubina sa, Donțu Renata, a scris plîngere în privința sa precum că a bătut-o și a violat-o, fapt ce nu corespunde realității și dacă vrea să poată merge înapoi peste hotare, trebuie cumva să soluționeze problema. Petrovski l-a asigurat că va discuta cu ofițerul de sector Burian Iurie, pe care îl cunoaște bine și îl va ajuta. Împreună au mers în biroul lui Burian Iurie din primărie și Petrovski Mihail, în prezența sa, i-a zis polițistului că nu este băiat rău și dacă e posibil să-l ajute cumva ca să poată

pleca peste hotare. Burian Iurie a confirmat că el are la examinare plângerea concubinei sale și că așteaptă raportul de constatare medico-legală, după care, posibil va fi pornită o cauză penală, care prevede pușcărie. Ulterior, împreună cu Petrovschi Mihail au ieșit din biroul lui Burian Iurie în fața primăriei, și Petrovschi Mihail l-a întrebat dacă are bani. I-a răspuns că bani nu are și Petrovschi Mihail i-a propus să meargă la fratele său Cazac Ghenadie, care se afla în pădure, pentru a împrumuta bani de la el. S-au deplasat cu automobilul lui la pădure și s-au întâlnit cu fratele Ghenadie. Petrovschi i-a explicat și fratelui că situația sa e gravă și că trebuie de făcut ceva, asigurându-i că el poate vorbi cu ofițerul de sector Burian Iurie, dar trebuie o sumă de bani. Fratele l-a întrebat cam de ce sumă e nevoie, iar Petrovschi i-a răspuns imediat, că e nevoie de 40000 lei. Fratele i-a spus că nu are așa sumă de bani și că dispune doar de o mie de euro. Mihail a fost de acord, și împreună cu el s-au deplasat la domiciliul său, unde locuiește cu mama. Petrovschi Mihail l-a așteptat în drum, iar el a intrat și mama i-a dat 1010 euro, care aparțineau fratelui Ghenadie. Menționează că fratele o sunase pe mama și îi explicase deja toate circumstanțele. A luat banii și i-a spus mamei că-l așteaptă Petrovschi Mihail în drum. A urcat în automobilul lui Petrovschi Mihail, i-a transmis suma de 1010 euro și a concretizat suma. Petrovschi i-a zis că totu-i bine și că va face așa ca să scape cu o amendă mică și a pus banii în buzunar, după care, împreună s-au deplasat la primărie. El a rămas afară, iar Petrovschi Mihail a intrat în biroul ofițerului de sector, unde a stat aproximativ 35-40 min, apoi a revenit, l-a chemat în automobil și i-a spus că el a vorbit cu ofițerul de sector, Burian Iurie, și dacă va fi chemat la audieri, să recunoască că între el și concubina sa a avut loc un conflict, dar nu a lovit-o.Peste aproximativ o lună, a fost apelat de către o persoană de gen feminin, care s-a prezentat a fi ofițer de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Rezina și i-a zis să se prezinte împreună cu un avocat, pentru a fi audiat în calitate de bănuț în cadrul cauzei penale pornită pe violență în familie. El a sunat pe fratele său și i-a spus că este pornit dosar penal, iar fratele l-a sunat pe Petrovschi Mihail și l-a întrebat ce s-a întâmplat, de ce este chemat la poliție. Acesta i-a spus că nu-i nimic strașnic și că acela e alt dosar. Fratele i-a spus atunci lui Petrovschi Mihail să întoarcă banii dacă nu a soluționat problema că va depune plângere în privința sa. Petrovschi Mihail a zis că el banii i-a transmis lui Burian Iurie și el nu are nici o atribuție, a pus receptorul și nu a mai răspuns la apelurile fratelui. A doua zi, l-a întâlnit întâmplător pe Petrovschi Mihail în or. Rezina, și acesta i-a zis să nu-și facă griji, căci el merge să discute cu Burian Iurie, și a plecat. (vol.I, f.d.39-41).

La fel, instanța de judecată reține declarațiile martorului Cazac Ghenadie care a declarat că, ” ...La data de 07.02.2024 a fost telefonat de Mihail Petrovschi de vreo 6-7 ori, care i-a spus că fratele său are probele mari la poliție și anume că s-a bătut cu Donțu Renata. Atunci el i-a zis că s-a săturat de probleme lui. Apoi iarăși l-a sunat Petrovschi Mihail și i-a zis ca să nu steie închis și trebuie bani în jur de 2000 de euro, la ce el i-a zis că așa bani nu are și să stea închis dacă a făcut careva probleme. Apoi iarăși l-a sunat Petrovschi pe el și a atunci i-a stat milă de fratele său, a luat 1010 euro și s-a dus la mama sa ca să-l caute pe fratele Gubenco Vladimir, la ce mama sa i-a spus că el cu tatăl au plecat la lucru la pădure. El s-a dus la pădure și l-a găsit pe fratele său, l-a întrebat pe ultimul ce probleme are și că va fi închis. Totatunci i-a zis ca să se ducă la Petrovschi Mihail ca să se lămurească cu probleme pe care le are, deoarece ultimul îl va ajuta. Fratele sa dus și s-a întâlnit cu Mihail, iar el a rămas în pădure. Nu cunoaște ce au vorbit, după care ei l-au chemat la marginea pădurii. Petrovschi Mihail i-a spus că trebuie să se lămuriască până la ora 16:00. El a sunat-o pe mama sa din pădure și i-a zis că va veni fratele cu Petrovschi Mihail și să-i dea cei 1010 de euro, după care fratele și Petrovschi Mihail au plecat. Ulterior mama sa i-a comunicat că i-a dat fratelui suma de 1010 de euro. Peste o

lună jumătate a fost sunat de fratele său și i-a zis că are probleme cu procuratura și poliția. Atunci el la sunat pe Petrovschi Mihail și i-a ca să-i întoarcă banii înapoi, însă el nu a dorit să-i întoarcă banii. Fratele său a fost judecat și i s-a aplicat sancțiune cu ore de muncă neremunerată în folosul comunității pe cazul că s-a bătut cu concubina sa Donțu Renata. Tot din spusele fratelui cunoaște că, Vladimir împreună cu Mihail s-a dus la primărie în sat ca să dea banii. Trebuia să-i dea banii în acea zi până la ora 16:00, în caz contrar va veni oamenii mascați. La primărie nu cunoaște dacă era și șeful de post. Fratele său i-a zis că era și polițistul la primărie, dar cine anume el nu cunoaște.... ”

Aceste teze, martorii Gubenco Vladimir și Cazac Ghenadie le-au susținut consecvent și în cadrul confruntării sale cu inculpatul, iar în coroborare cu probele analizate anterior, demonstrează caracterul veridic al modalității frauduloase de a obține banii în scopul eschivării de la răspundere pe Gubenco Vladimir de la răspunderea penală ca urmare a plîngerii depuse de Donțu Renata.

La fel, urmează a fi reținut că, procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații — colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice din 26 iunie 2024 și anume: în perioada 1 ianuarie 2024 - 16 iunie 2024, au fost înregistrate 48 apeluri telefonice între nr.*****, utilizat de Petrovschi Mihail și nr.*****, utilizat de Burian Iurie, din care două apeluri la data de 07.02.2024, ora 10:47 și 12:07, cît și 6 apeluri pînă la data de 13.03.2024, pînă cînd a fost emisă procesul verbal de constatare a infracțiune din 13.03.2024.

Tot în perioada autorizată 1 ianuarie 2024 - 16 iunie 2024, au fost înregistrate convorbiri între nr.*****, utilizat de Petrovschi Mihail și nr.*****, utilizat de Gubenco Vladimir, după cum urmează: la 21 martie 2024, la 22 martie 2024, la 24 martie 2024 și la 28 martie 2024. Tot în perioada 1 ianuarie 2024 - 16 iunie 2024, au fost înregistrate 45 apeluri telefonice între nr.*****, utilizat de Petrovschi Mihail și nr.060312571, utilizat de Cazac Ghenadie, după cum urmează: la 07 februarie 2024 ora 10:58, la 07 februarie 2024 ora 11:02, la 07 februarie 2024 ora 11:03, la 07 februarie 2024 ora 11:19, la 07 februarie 2024 ora 12:05, la 07 februarie 2024 ora 12:08, la 07 februarie 2024 ora 12:23, la 07 februarie 2024 ora 12:39, la 07 februarie 2024 ora 12:43, la 07 februarie 2024 ora 12:44, la 07 februarie 2024 ora 14:23, două apeluri la 26.02.2024.

La fel, potrivit procesului-verbal din 26 iunie 2024, în perioada 1 ianuarie 2024 - 16 iunie 2024, au fost înregistrate apeluri telefonice între nr.*****, utilizat de Gubenco Vladimir și nr.0605205.30, utilizate de Burian Iurie, după cum urmează: la 16 ianuarie 2024, la 19 ianuarie 2024, la 7 februarie 2024, la 4 martie 2024 și la 28 martie 2024. Tot în perioada autorizată, au fost înregistrate convorbiri între nr.*****, utilizat de Gubenco Vladimir și nr.*****, utilizat de Petrovschi Mihail, după cum urmează: la 21 martie 2024, la 22 martie 2024, la 24 martie 2024 și la 28 martie 2024.

Totodată, instanța de judecată reține că, potrivit procesul-verbal privind consemnarea rezultatelor măsurii speciale de investigații Interceptarea și înregistrarea comunicărilor și/sau a imaginilor din 10 septembrie 2024, și anume stenograma din 20.08.2024, în intervalul 11:11-11:19, de la postul telefonic - +37360312571 folosit de Ghenadie Cazac, către +37368818407 folosit de către Mihail Petrovschi, din care rezultă că, Ghenadie Cazac îl întreabă pe Mihail Petrovschi despre înțelegerea pe care a avut-o la marginea pădurii și anume cînd i-a dat lui Mihail Petrovschi suma de 1000 euro, în vederea soluționării problemelor fratelui său pe care le-a avut cu Renata Donțu, și anume nu este de acord cu faptul că instanța de judecată i-a aplicat fratelui său pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, la ce Mihail Petrovschi îi răspunde lui Ghenadie Cazac că banii au fost transmiși persoanei, iar ca urmare lui Vladimir i-a aplicat o pedeapsă mai blîndă, deoarece acea persoană i-a prefăcut actele. Șa fel din stenogramă

rezultă că, Petrovcschi Mihail recunoaște faptul că a fost la ofițerul de sector în birou împreună cu Vladimir, după care s-au deplasat la pădure (vol.II, f.d.42-46).

Astfel, reieșind din cele menționate, instanța de judecată constată că, Petrovcschi Mihail la 7 februarie 2024, aflându-se în *****, r-1 Rezina, acționând cu intenție directă, deci dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scopul pretinderii și primirii unor foloase ce nu i se cuvin, susținând că are influență asupra ofițerului superior de sector al Sectorului de poliție nr.1 al Inspectoratului de poliție Rezina, Burian Iurie, și că ar putea să-l determine pe acesta să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, și anume să emită o decizie favorabilă pe marginea unei plângeri depuse de către Donțu Renata împotriva concubinului său, Gubenco Vladimir, ce viza acțiuni pretins ilegale, manifestate prin violență în familie, a pretins de la Gubenco Vladimir mijloace bănești ce nu i se cuvin, în sumă de 40 000 lei. Ulterior, tot la 7 februarie 2024, Petrovcschi Mihail, în continuarea aceluiași acțiuni infracționale, în vederea realizării scopului propus, aflându-se în *****, r-1 Rezina, a primit de la Gubenco Vladimir mijloace bănești, în sumă de 1010 euro, echivalentul a 19321 lei, conform ratelor oficiale de curs valutar la data respectivă.

În altă ordine de idei, instanța consideră neargumentate versiunile înaintate de inculpat la caz și anume că suma de 1010 euro, echivalentul a 19321 lei, reprezintă un împrumut care i-a fost dat anterior lui Gubenco Vladimir, or la caz nu au fost probate prin mijloacele de probă.

În același context, instanța reține ca fiind irelevante informațiile furnizate de martorul apărării, care se combat însăși prin măsurile speciale de investigație din care rezultă că, Burian Iurie și inculpatul Petrovcschi Mihail aveau o relație strânsă, care nu corespund celor declarate de martor.

Astfel, explicațiile inculpatului se contrazic prin probele administrate și nu au un suport probatoriu consecvent în susținerea celor invocate, acesta operând doar cu versiuni motivate superficial și în mod vădit pentru a se eschiva de la răspunderea penală.

Subsecvent, la aspectul informațiilor oferite de către inculpat în ședință de judecată, instanța precizează că aprecierea unor declarații ale acuzatului în cadrul procesului penal denotă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile acestuia, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune și numai el poate furniza informații cunoscute, iar la caz, în pofida nerecunoașterii vinei în comiterea infracțiunii, inculpatul nu redă suficiente circumstanțe care sunt argumentate vădit prin alte probe sau declarații ale martorilor, în baza cărora instanța ar constata cu certitudine inexistența unei fapte infracționale sau cel mult a unor semne ale infracțiunii incriminate, ci se evocă anumite realități, a căror existență nu se contestă de instanță, însă sunt insuficiente pentru a răsturna faptele constatate din declarațiile martorilor acuzării.

În această ordine de idei, sistematizând cele conturate *supra*, instanța de judecată conchide că vinovăția inculpatului în comiterea faptelor incriminate, și-a găsit confirmare în ședința de judecată, dincolo de orice dubiu rezonabil, pe când refuzul acuzatului de a-și recunoaște vinovăția nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina sa în comiterea infracțiunii incriminate în fiecare caz și cele invocate de Mihail Petrovcschi sunt apreciate de către instanța de judecată drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se doar scopul evitării răspunderii penale, or instanța notează că probatoriul unei cauze penale nu este ținut obligatoriu de declarațiile unei persoane, dar de multiple acțiuni și

procedee juridice, prevăzute de Codul de procedură penală și verificate în ansamblu, prin care poate fi stabilită prezența faptei prejudiciabile și a vinovăției persoanei, la caz existând suficiente probe.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, pe care au susținut-o în proces exclusiv prin faptul nerecunoașterii vinovăției și faptelor imputate lui Mihail Petrovski.

5.3 Respectiv, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Prin urmare, fiind cercetate nemijlocit în ședință de judecată probele administrate în cadrul urmăririi penale, în ansamblu instanța constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între ele, iar în ansamblu confirmă circumstanțele de fapt expuse în învinuirile aduse inculpatului, pe faptul comiterii infracțiuni prevăzute la art. 326 alin. (1) din Codul penal.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.326 alin. (1) din Codul penal, care atât în prezent, cât și la momentul săvârșirii infracțiunii stabilea răspunderea penală pentru *pretinderea și primirea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, instanța statuează că infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) *o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală*”.

În continuare, *privind temeiul juridic pentru atragerea la răspundere penală*, cu referire la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) din Codul penal, în varianta imputată inculpatului, îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că influența asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau a unui funcționar internațional poate fi cumpărată în urma promisiunii, oferirii sau dării de recompensă ilicită unui traficant de influență.

Cu privire la obiectul juridic, instanța reiterează, că în temeiul prevederilor Convenției împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003 și adoptată de statele Consiliului Europei, enunțate anterior, în scopul realizării angajamentelor de implementare a acestor recomandări, asumate pe plan internațional de către Republica Moldova, la art. 326 din Codul penal și sunt incriminate aceste fapte reunite sub denumirea marginală de „*trafic de influență*”.

De asemenea, reieșind din statutul subiectului acuzat în cazurile de incriminare la alin. (1) din acest articol 326 a Codului penal și a specificului acestei infracțiuni, la caz nu se atestă prezența unor *victime*.

Concomitent, instanța relevă drept *obiectul material* sau *imaterial* al infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 din Codul penal îl reprezintă *remunerația ilicită*, care se exprimă în *banii*, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite promise, oferite sau date traficantului de influență, la caz aceasta evidențiindu-se anume prin banii preținși, acceptați și primiți de Mihail Petrovski de la Vladimir Gubenco, pentru a influența asupra ofițerului superior de sector al Sectorului de poliție nr.1 al Inspectoratului de poliție Rezina, Burian Iurie, și că ar putea să-l determine pe acesta să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, și anume să emită o decizie favorabilă pe marginea unei plângeri depuse de către Donțu Renata împotriva concubinului său, Gubenco Vladimir, ce viza acțiuni pretins ilegale, manifestate prin violență în familie, scop care nu a fost realizat în speță.

Respectiv, în acord cu lit. d) al art. 2 din Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003, prin „*bunuri*” trebuie de înțeles bunurile, corporale sau incorporeale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea.

De asemenea, prin „*bunuri*” se au în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (*bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cete jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine*); 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice.

În subsidiar, instanța mai subliniază că potrivit art. 459 alin. (5) din Codul civil, bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv *banii*, iar conform art. 455 din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi și obligații civile.

Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează la caz în acțiunea exprimată prin *pretindere, acceptare* sau după caz, *primire* prin mijlocitor, de bani sau bunuri, enumerate la alin.(1) din art.326 a Codului penal, pentru o altă persoană publică, pentru a-l face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Astfel, potrivit art.123 alin.(2) din Codul penal, prin *persoană publică* se înțelege funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special.

În ce privește fapta prejudiciabilă, aceasta în speță, s-a manifestat prin modalitatea normativă cu caracter alternativ de „*pretindere*” a banilor, acceptare a lor și prin „*primire*”, precum a fost reținut nemijlocit din învinuire.

La rândul său, prin „*pretindere*” se înțelege cererea insistentă, reclamarea, revendicarea având ca obiect bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, iar prin „*primire*” trebuie de înțeles luarea în posesie, obținerea, încasare de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pe când în sensul de „*acceptare*” se consideră consimțirea și/sau aprobarea oferirii/dării de bunuri de către corupător traficantului, iar ultima ipoteză se ia în considerare nemijlocit în situația când există și inițiativa corupătorului, adică la caz a lui Gubenco Vladimir, care a dorit să obțină o decizie favorabilă pe marginea unei plângeri depuse de către Donțu Renata împotriva concubinului său, Gubenco Vladimir, ce viza acțiuni pretins ilegale, manifestate prin violență în familie.

În acest context, în art.326 din Codul penal, termenul „*influență*” este folosit în sensul de putere, capacitate de a modifica comportamentul factorului de decizie în sensul dorit, respectiv de a-l determina să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă și evident, această influență trebuie să fie de o anumită natură și să îndeplinească anumite condiții pentru a face obiectul de referință al dispoziției de la art.326 din Codul penal.

Astfel, influența la care se referă dispoziția în cauză nu trebuie să aibă la bază o putere legală, autoritate, cu care este investit cineva prin lege sau în baza legii, cum ar fi șeful față de subordonat, organul de control față de cel controlat etc. și drept urmare, în sensul prevederii incriminate, termenul „*influență*” privește acea influență care trebuie să izvorască din alte raporturi decât raporturile legale de subordonare, de control, colaborare, îndrumare, supraveghere etc., prevăzute de lege sau în baza legii, ci din raporturile de rudenie sau prietenie, raporturile comerciale, relațiile infracționale, relațiile politice etc.

De asemenea, atunci când influența făptuitorului asupra persoanei publice nu este reală, ci numai afirmată de făptuitor, în mod similar cazurilor incriminate din spețele pendinte, această influență trebuie să îndeplinească și condițiile definite de legiuitor prin expresia „*susține că are influență*”, adică această influență trebuie să fie posibilă și credibilă, nu însă o pretinsă influență ce apare irealizabilă sau este absurdă, imposibil de a exista și a avea efect, or dacă influența nu este posibilă (*atât în sensul efectuării, cât și al finalității*), fapta nu va putea fi calificată în baza art. 326 din Codul penal, dar în asemenea cazuri, cele săvârșite ar putea reprezenta alte fapte penale, iar la caz, a fost reținută anume această formă de influență susținută.

Infracțiunea prevăzută la art. 326 alin. (1) din Codul penal este una *formală*, care se consideră consumată la prezentele situații din momentul pretinderii remunerației ilicite traficantului de influență, prin ce se întregeste latura obiectivă a componenței de infracțiune.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea faptei prejudiciabile, ori inculpatul a comis acțiuni directe, cu bună-știință, exclusiv orientate în acest scop și anume instanța relevă discuțiile inițiale purtate cu Cazac Genadie și Golubenco Vladimir, solicitarea de transmite a mijloacelor bănești în sensul îndeplinirii acțiunilor funcționarilor public cu statut special, acceptare și primirea acestor

mijloace bănești, acțiuni care în opinia instanței puteau fi cauzate doar de o persoană care cu adevărat a dorit și a înțeles sensul acțiunilor sale.

De asemenea, instanța explică motivul infracțiunii prin interesul material, reieșind din remuneranța ilicită pretinsă, acceptată și primită de acesta, care a fost una cuantificată exact.

În același context, instanța subliniază că scopul infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) din Codul penal, este unul special, care cunoaște următoarele patru forme:

- scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Astfel, instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, când le-a comis și le-a dorit în mod evident, ce denotă modalitatea manifestării intenției directe față de faptele de pretindere și/sau primire a remunerației ilicite în scopurile prevăzute la alin. (1) a art. 326 din Codul penal.

Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, fără o calitate specială anumită, însă care are sau susține că are influență asupra unui factor de decizie, la caz asupra ofițerului superior de sector al Sectorului de poliție nr.1 al Inspectoratului de poliție Rezina, Burian Iurie.

Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca **Petrovski Mihail** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. **326 alin. (1)** din Codul penal, pentru faptă constatată, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că a fost comisă fapta prejudiciabilă de către inculpatul Petrovski Mihail cu vinovăție sub forma intenției directe.

5.4. În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță și de prevederile art. 326 din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului Petrovski Mihail sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale acestei componente de infracțiune prevăzute de art. 326 alin. (1) din Cod penal – „*pretinderea și primirea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*” și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea sa la răspundere penală.

5.5. Mai mult ca atât, instanța ține să precizeze că prin comiterea unor asemenea infracțiuni, se aduce aduce atingere relațiilor sociale cu privire la activitatea persoanelor publice, a persoanelor cu funcție de demnitate publică, a persoanelor publice străine și a funcționarilor

internațional, care necesită să presteze o activitate în interesul societății, care urmează să fie incompatibilă cu suspiciunea că respectivii factori de decizie pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor de către un traficant de influență, precum și cu suspiciunea că influența respectivilor factori de decizie poate fi cumpărată în urma pretinderii de foloase necuvenite de către un traficant de influență, iar în acest sens, infracțiunile prevăzute la art.326 din Codul penal, chiar dacă în speță nu se atestă cauzarea unui prejudiciu material efectiv, acestea prezintă totuși o amenințare foarte gravă pentru preeminența dreptului, pentru democrație și pentru drepturile omului, deoarece subminează principiile bunei administrări, a echității și justiției sociale, denaturând concurența, împiedicând dezvoltarea economică și periclitând stabilitatea instituțiilor democratice și temelia morală a societății, argumente care impun *a priori* curmarea acestor fapte ilicite și pedepsirea făptuitorului.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

6.1. În cadrul dezbaterilor judiciare, de către procurorul Ion Bernaz a fost solicitată recunoașterea inculpatului Petrovski Mihail vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse cu amendă în cuantum de 3000 de unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 150 000 de lei.

Apărătorul inculpatului, în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat achitarea lui Petrovski Mihail și a ezitat să se expună în privința sancțiunii aplicabile.

Inculpatul în ultimul cuvânt, în mod similar, a ezitat să se expună în privința sancțiunii aplicabile, optând pentru poziția de nevinovăție a sa în comiterea infracțiunii.

6.2. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înlătuiească nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă

pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

6.3. Privind gravitatea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpatul Petrovski Mihail, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave comise din intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Petrovski Mihail face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul corupției, care atentează la valori principale, precum relațiile sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu, care este incompatibilă cu bănuiala că funcționarii pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Totodată, conform expunerilor acuzării, nici instanța de judecată reține lipsa unor circumstanțe agravante conform art. 77 din Codul penal, iar totodată, conform istoriei privind antecedentele penale, inculpatul anterior a mai fost tras la răspundere penală, însă antecedentele penale sunt stinse.

De asemenea, temeiuri pentru liberarea inculpatului Petrovski Mihail de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 326 alin. (1) din Codul penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât și în prezent o pedeapsă *cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 6 ani*.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța va reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului în domeniul stimulării actelor de corupție, la etapa actuală încercările de influențare a unor funcționari publici în exercitarea atribuțiilor lor prezintă un grad sporit de pericol, care perturbă în mod evident activitățile publice, fiind elaborate politici la nivel inclusiv internțională pentru curmarea acestor activități.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse cu amendă, în privința căreia partea apărării a obiectat, solicitând emiterea unei sentințe de achitare.

Instanța mai subliniază că potrivit materialului caracteristic, inculpatul anterior într-adevăr nu a mai fost condamnat pentru săvârșirea unor infracțiuni similare, nu a mai fost deținut în instituții penitenciare, nu s-au stabilit alte riscuri din partea acestuia, demonstrând așadar un comportament pozitiv în societate, precum și nici nu s-a eschivat de la ședințele de judecată sau de la acțiunile de urmărire penală, astfel încât să desconsidere actul de justiție, iar în coroborare cu lipsa circumstanțelor atenuante sau agravante, denotă în accepția instanței o posibilitate reală de aplicare exclusivă a unei pedepse principale neprivative de libertate, după cum statuează sancțiunea normei penale incriminate și a solicitat acuzarea de stat.

Astfel, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, a sancțiunii concrete a normei penale speciale incriminate și circumstanțele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, care este una echitabilă în raport cu infracțiunile săvârșite, dar și cu comportamentul, starea persoanei inculpatului sau lipsa urmărilor prejudiciabile grave, precum și prezența antecedentelor penale stinse, cu valență la individualizarea pedepsei în opinia instanței pentru aplicarea unui quantum mai aproape de limita minimă aplicabilă.

Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție sau asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

6.4. Din motivele enumerate *supra*, exprimate atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului, cu luarea în considerare a circumstanțelor obiective expuse anterior, instanța a opinat spre aplicarea pedepsei pentru săvârșirea faptelor prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal, sub formă de amendă în quantum de 2000 de unități convenționale pentru infracțiunea constatată, luând în considerare inclusiv faptul că prin sancțiunea aplicată nu vor fi cauzate alte repercusiuni în viața inculpatului și inclusiv a unor terțe persoane, eventual aflate la întreținerea inculpatului.

În argumentarea aplicării pedepsei cu amendă, instanța mai precizează suplimentar și faptul că la rândul său, conform normei nr. 19 din Recomandarea CM/Rec (2017) 3 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre cu privire la normele europene privind sancțiunile și măsurile comunitare care stabilește standardele Consiliului Europei privind sancțiunile/măsurile alternative la pedeapsa cu închisoarea, *alternativele la pedeapsa cu închisoarea* ar trebui să fie disponibile pentru a fi utilizate în cât mai multe cauze posibil și prin urmare, orice obstacole formale, inclusiv de natură juridică, ce împiedică utilizarea unor pedepse și măsuri alternative în cauzele cu infracțiuni grave și recidivă sau în legătură cu anumite tipuri

de infracțiuni, sau orice alte limitări legale ar trebui revizuite și eliminate în măsura în care acest lucru este necesar, iar astfel de constrângeri pot diminua capacitatea pedepselor și a măsurilor alternative de a contribui la scăderea numărului de persoane din penitenciare.

Respectiv, conform Recomandării nr. R(92)17 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitoare la consecvența în pronunțarea sentințelor, atât legislația, cât și instanța judecătorească ar trebui să ia în considerare individualizarea pedepsei, iar prin urmare, pentru a evita dificultățile neobișnuite și a nu afecta reabilitarea infractorului, trebuie să se țină seama de circumstanțele personale ale infractorului și, în special, de impactul probabil al pedepsei asupra fiecărui infractor în mod individual (*norma A.8*) și mai mult, caracterul de *ultimum remedium* al pedepselor privative de libertate este crucial pentru conceptul de politici penale și al unei legi penale umane și liberale.

Astfel, pedeapsa cu închisoarea ar trebui aplicată numai în acele cazuri în care, ținând seama de toate circumstanțele relevante, gravitatea infracțiunii ar face ca orice altă pedeapsă în mod clar să fie inadecvată (*normele B.2 și B.5 ale Recomandării nr. R(92)17*).

Concomitent instanța de judecată va informa inculpatul că, potrivit art. 64 alin. (5) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod, iar suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Totodată, conform alin. (7) din ultimul articol, în cazul în care condamnatul nu este în stare să plătească amenda stabilită ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate, potrivit prevederilor art.67, să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se 60 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității pentru 100 unități convenționale de amendă.

La fel, reieșind din faptul aplicării unei pedepse principale non-privative de libertate, adică cu amendă, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatul Petrovski Mihail se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu privire la măsura preventivă.

7.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

7.2. În contextul dezbatelor judiciare procurorul Ion Bernaz a solicitat aplicarea în privința inculpatului a măsuri preventive obligarea de a nu părăsi țara până la intrarea sentinței în vigoare. Avocatul și inculpatul nu s-au expus referitor la măsura preventivă.

7.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Petrovski Mihail nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive în cadrul acestei cauze penale.

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, *din oficiu* sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra *asigurării executării sentinței* constituie măsuri preventive.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

7.4. Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă în scopul asigurării executării acesteia, se va aplica în privința inculpatului Petrovski Mihail măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*.

Instanța menționează că în privința lui Petrovski Mihail a fost aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate și acesta nu a demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, are antecedente penale stinse, urmează să execute o pedeapsă pecuniară, adică neprivativă de libertate, se caracterizează pozitiv și aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinței va avea ca scop eventual și responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare, în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

8.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor, iar procurorul a invocat faptul păstrării acestora la materialele cauzei penale, în privința cărora, partea apărării nu s-a expus.

8.2. Astfel, la caz instanța de judecată reține că într-adevăr prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 20 septembrie 2024 (vol.II, f.d.129) au fost recunoscute în calitate de mijloc de probă și anexate la cauza penală *copii autentificate ridicate din cauza penală nr.2024280036 (1-96/2024 - nr. de înregistrare în instanța de judecată)*, privind învinuirea lui Gubenco Vladimir în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(1) lit.a) din Codul penal, pe 54 file (vol.II, fd.74-127).

8.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpurile delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (*scrisă, audio, video, electronică etc.*) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale copii autentificate ridicate din cauza penală nr.2024280036 (1-96/2024 - nr. de înregistrare în instanța de judecată), privind învinuirea lui Gubenco Vladimir în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(1) lit.a) din Codul penal, pe 54 file (vol.II, fd.74-127), păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, reprezintă probe pertinente care au fost administrate legal și nu a fost solicitată restituirea acestora de persoane interesate.

Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijloacele materiale de probă descrise *supra*, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

9. Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a probelor administrate în ședința de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 64 din Codul penal, articolelor 162, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovat **Petrovski Mihail Feodor** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal, se condamnă și i se stabilește o pedeapsă cu amendă în cuantum de 2000 (două mii) de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 100 000 (una sută mii) de lei.

Termenul executării pedepsei în privința lui Petrovski Mihail se va calcula din momentul rămânării definitive a prezentei sentințe.

Până când sentința va deveni definitivă, se aplică în privința lui Petrovski Mihail măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei.

Mijloacele materiale de probă: copile autentificate ridicate din cauza penală nr.2024280036 (1-96/2024 - nr. de înregistrare în instanța de judecată), privind învinuirea lui Gubenco Vladimir în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(1) lit.a) din Codul penal, anexate la dosarul penal, se vor deține la cauza penală, pe toată durata păstrării sale.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei (*sediul Rezina*), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședință publică la 12 septembrie 2025.

**Președintele ședinței,
judecător**

/semnătura/

Eugeniu Russ

**Copia corespunde originalului,
Judecător**

Eugeniu Russ